

Í góðveðrinum
mánakvöldið varð
pisufundur hildin niðan
fyri viðarlundina í Havn,
har stór fjøld av fólki
var komin saman

Havið tykkum sjálvi sum fyrimynd

-og vísið, at dugur er í tykkum. Tað megna tit, um bert tit trúgva á tykkum sjálvi. Sjálvsálitið er so ógvuliga týðningarmikið, men ansið eftir, at tit ikki loypa framav, segði Niels J. Arge, í heilsan síni til nýklaktu pisurnar

Umframt næmingarøðararnir á pisufundinum í Havn mánakvöldið, helt fyrrverandi útvarpsstjórin, Niels J. Arge, røðu, har hann mintist aftur á tá hann sjálvur varð studentur og hann gav nýklaktu pisunum eisini nøkur góð ráð.

Niels J. Arge greiddi frá hvussu tað var at vera nýklaktur studentur í 1940. Hetta árið var einki serligt hátíðarhald og ongar røður sum í dag. Tíðin tá var so álvarsom og viðurskiptini so spent, at eingin kundi taka seg saman at fyriskipa eitt tilíkt hald. Hann helt eisini fyri, at har var heldur ikki so nógv at gera burtúr. Bert tryggir studentar vóru hetta árið. Afturat Niels J. Arge vóru Marner Simonsen og Erling Eidesgaard sum tóku studentsprógvið.

Um umstøðurnar tá greiddi Niels J. Arge m.a. soleiðis frá:

Umstøðurnar at ganga í skúla og viðurskiptini eru nógv broytt síðani í 1940. Tá stóð allur heimurin í ljósum loga, og her heima vistu vit ikki, um vit vóru keypt ella seld. Stríð var um, hvørt vit vóru froyingar ella danir, og vit kundu ikki vita, um vit vóru innlimað í naziveldið, áðrenn samdøgríð var

runnið, ella um tað fór at eydnast Bretum at seta fólk á land her.

Í øllum hesum ruðuleikanum skuldu vit so vigast og kanska finnast ov lættir. At hvørki lærarar ella sensorar vistu, hvat teir skuldu gera, og hvussu skipast skuldi fyri, var ikki so lægt, men vit komu so allir ígjøgnum.

Sensorar vóru ikki í øllum lærugreinum - eitt nú søgu og fornaldarfrøði - men ráð vóru fyri tí. Hin ikki altíð so væl lýddi amtmáðurin varð biðin at koma at býta karakterir út. Hildið varð, at hann mundi vita nakað nógv um søgu og fornaldarfrøði, og so var tað eisini tað, at hann var formaður í próvtøku-nevndini.

Í víðráki tæna øll fosturlandinum

Útbúgving av einum hvørjum slag hoyrir til í dag, og allir ungdomar seta sær okkurt mál í lívinum, segði Niels J. Arge, og hann helt fram:

Summi trákkast eftir at sleppa heilt upp á toppin, summi eru nøgd við at koma á miðalstøði, meðan uppaftur onnur leggja ikki í at spreingja seg og velja heldur at njóta lívið sum best.

-Vit eru jú so ymisk av lyndi, at ein felags uppskrift finst ikki, men felags fyri okkum øll er tó, at vit vilja tæna fosturlandinum. Og hetta tykist eisini at fella teimum flestu lætt, tá rákið er til vildar.

Niels J. Arge helt fyri, at rákið er ikki til vildar í dag, og heitti tí á pisurnar um at vera við til at bygja tað uppaftur, sum rapað er. Hann helt fyri, at tey ungu hava ilt við at finna sær nakra fyrimynd og

hann setti tí spurningin, um tey ungu yvirhøvur skulu hava onnur sum fyrimynd

Havið tykkum sjálvi sum fyrimynd

-Hvør sigur, at tit skulu hava onnur sum fyrimynd? Tit eru ung, tit hava treysti og áráði, og tit vita, hvat tit vilja. Havið tí tykkum sjálvi sum fyrimynd. Vísið, at dugur er í tykkum. Tað megna tit, um

bert tit trúgva á tykkum sjálvi. Sjálvsálitið er so ógvuliga týðningarmikið, men ansið eftir, at tit ikki loypa framav, segði Niels J. Arge millum annað í pisurøðu síni í viðarlundini í Havn mánakvöldið.

Lítlu Føroyar í stóra EF:

Eitt gularótapetti í italienskari salat

Í røðu síni á pisufundinum mánakvöldið umrøddi Kristianna W. Poulsen, vegna HF-næmingarnar, EF-spurningin, arbeiðsloysið og ta hóttandi dálkingina

Kristianna W. Poulsen segði seg ikki ivasta í, at fleiri av teimum, sum nú hava tikið prógv, vita hvat tey vilja, men hon roknaði við, at tey flestu standauttan ítøkiligar ætlanir. Hon helt, at tey krøv, sum sett verða til karakterirnar, skal ein halda fram at lesa, eru ræðandi. Men tað eru ikki bert hesi krøv sum ræða:

-Bert eitt lítið hanaglev frá viðarlundini spøkja aðrir trupulleikar, eitt nú ovurstóra arbeiðsloysi, heimsufatandi dálkingin av umhvørvinum og ikki minst nógv umrøddi EF-spurningin, sum á mang-an hátt setur órímliga stór krøv til okkara lítlu tjóð, segði Kristianna.

Kristianna ávarðaði í-móti at vit verða kroyst inn

í europeiska felagsskapin. Tá verða vit ikki at meta sum annað enn eitt gularótapetti í eini italienskari salat, har teir kunnu røra okkum runt sum teir vilja. Ella við øðrum orðum: Vit gerast ein tjóðuttan tjóðskaparligt eyðkenni.

Arbeiðsloysið - ein stórir trupulleiki

At arbeiðsloysið fór at raka mangar pisur meint ivaðist Kristianna ikki í.

-Vit verða dag og dagliga kunnaði um, hvussu eitt nú trolarar, flakavirkir og onnur virki á landi noyðast at leggja virksemi niður, vegna vánaligu stýring vinnulívið hevur verið fyri, tá talan er um rationalisering og skipan í